

DECIZIA nr.466

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice –Serviciul Solutionare Contestatii 2 a fost sesizata de Serviciul de Coordonare și Monitorizare a Colectarii Veniturilor Bugetare din cadrul D.G.R.F.P. prin adresa , cu privire la contestatia formulata de către X .

X formuleaza contestatie impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma preluarii acestora de la contribuabili radiati prin care organele fiscale din cadrul Administratiei Judetene a Finantelor Publice -Serviciul Fiscal Orasenesc au stabilit in sarcina sa, obligatii fiscale suplimentare.

Contestatia a fost depusa in termenul legal prevazut de art. 270 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, avand in vedere ca Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma preluarii acestora de la contribuabili radiati a fost comunicata contestatarei prin publicitate in data de ... conform anuntului colectiv iar contestatia a fost depusa in data de .. inregistrata la A.J.F.P-Serviciul Fiscal Orasenesc , conform stampilei registraturii acestei institutii aplicata pe contestatie, aflata in original la dosarul cauzei.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 268, art.269, art.270 si art.272 alin.(2) lit.a) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, D.G.R.F.P.-Serviciul Solutionare Contestatii 2 este investita legal sa solutioneze contestatia formulata de catre X.

I.Prin contestatia inregistrata la A.J.F.P-Serviciul Fiscal Orasenesc X, prin avocat, contesta Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma preluarii acestora de la contribuabili radiati si solicita anulara acesteia din urmatoarele motive:

Contestatarara arata ca Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma preluarii acestora de la contribuabili radiati a fost emisa in vederea recuperarii unei creante a defunctului Z, sotul contestatarei, odata cu dezbaterea succesiunii pe cale judecatoresca. Motivul de fapt al emiterii deciziei pe numele Z a fost acela al preluarii obligatiilor fiscale ca urmare incadrarii in una din situatiile prevazute la art.23 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala si anume”mostenitorul care a acceptat succesiunea debitorului in conditiile dreptului comun”.

Totodata, X invoca dispozitiile art.27 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala si dispozitiile art.1114 din Legea nr.287/2009 privind Codul civil si arata ca Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma preluarii acestora de la contribuabili radiati este incorecta, netemeinica si nelegala in conditiile in care din dispozitivul Sentintei civile pronuntata de Judecatorie in dosarul.. rezulta ca instanta de judecata :

„Admite actiunea civila formulata de reclamanta X ...in contradictoriu cu paratii: ...si in consecinta constata ca dupa defunctul Z ...sunt succesori legali:.. in

calitate de fiica cu o cota de 3/16 din masa succesorală; .. in calitate de fiica cu o cota de 3/16 din masa succesorală;... in calitate de fiica cu o cota de 3/16 din masa succesorală; ..nepoata de fiu precedat cu o cota de 3/16 din masa succesorală; X in calitate de sotie supravietuitoare cu o cota de 1/4 din masa succesorală;...”

Avand in vedere prevederile legale invocate, contestatara considera ca debitul datorat urmare acceptarii succesiunii este in cota de 1/4 din suma totala datorata de ..., in limita activului succesoral mostenit. Sustine ca , pentru a putea fi emisa decizie de impunere pe intreaga suma ar trebui sa fie indeplinita conditia legala a indivizibilitatii obligatiei, conditia care presupune ca obligatia sa nu poata fi impartita, divizata , iar in speta nu este cazul.

Cu privire la sustinerea organelor fiscale de la momentul audierii, aceea ca obligatia ar fi una solidara, contestatara arata ca o eventuala solidaritate pasiva apare atunci cand toti eventualii debitori pasivi s-au obligat la aceeasi prestatie sau la acelasi lucru , astfel incat fiecare sa fie constrans pentru totalitatea obligatiei; solidaritatea este o exceptie de la regula de drept comun a divizibilitatii datoriei iar in speta solidaritatea a urmat succesiunii si nu vointei proprii.

Fata de prevederile legale invocate precum si documentele prezentate, contestatara solicita admiterea contestatiei si anulara Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma preluarii acestora de la contribuabili radiati si stabilirea corecta a obligatiilor fiscale ca urmare acceptarii succesiunii in functie de cota de succesoare si activul patrimonial efectiv mostenit.

II. Prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma preluarii acestora de la contribuabili radiati organele fiscale din cadrul AJFP -Serviciul Fiscal Orasenesc au stabilit in sarcina d-nei X in calitate de mostenitoare a contribuabilului Z, obligatii fiscale reprezentand sume restante de restituit catre APIA de catre debitorul Z, in conformitate cu prevederile art. 23 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare.

III. Luand in considerare constatările organelor fiscale, sustinerile contestatarei, documentele aflate la dosarul cauzei precum si prevederile actelor normative in vigoare pe perioada supusa impunerii, se retin urmatoarele:

In ceea ce privește contestatia formulata de către X împotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma preluarii acestora de la contribuabili radiati prin care s-au stabilit in sarcina sa obligatii fiscale ;

D.G.R.F.P.- Serviciul Solutionare Contestatii 2 este investita să se pronunte dacă organul fiscal din cadrul A.J.F.P.-Serviciul Fiscal Orasenesc , în mod legal, a emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma preluarii acestora de la contribuabili radiati prin care a stabilit in sarcina mostenitoarei X obligatii de plata reprezentand sume restante de restituit către APIA de către debitorul Z, decedat, in conditiile in care din dispozitivul Sentintei civile pronuntata de Judecatorie in dosarul .. ramasa definitiva, succesoarei X, in calitate de sotie, ii revine o cota de 1/4 din masa succesorală ramasa de pe urma defunctului Z iar potrivit legii, mostenitorii raspund pentru datoriile si sarcinile mostenirii numai cu bunurile din patrimoniul succesoral proportional cu cota fiecaruia.

In fapt, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma preluarii acestora de la contribuabili radiati , organele fiscale din cadrul AJFP-

Serviciul Fiscal Orasenesc au stabilit in sarcina X in calitate de mostenitoare a debitorului Z , obligatii fiscale reprezentand sume restante de restituit catre APIA de catre debitorul Z, in conformitate cu prevederile art. 23 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare.

In contestatia formulata contestatara solicita admiterea contestatiei si anulara Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma preluarii acestora de la contribuabili radiati si stabilirea corecta a obligatiilor fiscale ca urmare acceptarii succesiunii in functie de cota de succesoare si activul patrimonial efectiv mostenit respectiv cota de $\frac{1}{4}$ potrivit dispozitivul Sentintei civile pronuntata de Judecatorie in dosarul .. avand ca obiect succesiunea dupa defunctul Z;invoca in sustinere dispozitiile art.23, art.27 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala si dispozitiile art.1114 din Codul civil.

In drept, in speta sunt aplicabile prevederile art.23 si art.27 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare , potrivit carora:

-art.23

“(1) În cazul în care obligația fiscală nu a fost îndeplinită de debitor, debitori devin, în condițiile legii, următoarele persoane:

a) moștenitorul care a acceptat succesiunea debitorului, în condițiile dreptului comun;[...]

(2) Debitorii care preiau obligația fiscală potrivit alin. (1) lit. a) și b) se substituie vechiului debitor, în condițiile legilor care reglementează încetarea existenței persoanelor în cauză.

-art.27

“(1) Drepturile și obligațiile din raportul juridic fiscal trec asupra succesorilor debitorului în condițiile dreptului comun, dispozițiile art. 23 rămânând aplicabile.”

coroborat cu dispozitiile art.1114 din Legea nr.287/2009 privind Codul civil, potrivit caruia:

„(2) Moștenitorii legali și legatarii universali sau cu titlu universal răspund pentru datoriile și sarcinile moștenirii numai cu bunurile din patrimoniul succesoral, proporțional cu cota fiecăruia.”

Din prevederile legale enuntate se retine ca in cazul in care obligatiile fiscale nu au fost indeplinite de catre debitorul decedat acestea revin mostenitorilor care au acceptat succesiunea debitorului in conditiile dreptului comun si raspund pentru datoriile si sarcinile mostenirii numai cu bunurile din patrimoniul succesoral, proportional cu cota fiecaruia.

Analizand documentele existente la dosarul cauzei in raport de sustinerile contestatarei si prevederile legale enuntate se retin urmatoarele:

Serviciul Fiscal Orasenesc a primit de la Agentia de Plati si Interventie in Agricultura cu adresa , inregistrata la aceasta institutie , spre executare create in suma de ... pe numele Z, in conformitate cu prevederile art.40 din OUG nr.66/2011 privind prevenirea, constatarea si sanctionarea neregulilor aparute in obtinerea si utilizarea fondurilor europenesi/sau a fondurilor publice nationale aferente acestora.

Urmare verificarii datelor personale ale Z, organele fiscale au constatat ca acesta figureaza ca fiind decedat , fapt pentru care au solicitat Camerei Notarilor Publici sa faca mentiuni in Registrul Special prevazut de lege despre inceperea executarii silite , respectiv sa elibereze un certificat din care sa rezulte daca mostenirea debitorului a fost sau nu dezbatuta iar in caz afirmativ care sunt persoanele care au calitatea de mostenitori precum si faptul daca pana la acceptarea mostenirii de catre cel putin unul dintre succesibili a fost sau nu numit un curator al succesiunii.

Prin adresa inregistrata la Serviciul Fiscal Orasenesc , Camera Notarilor Publici comunica faptul ca nu s-a deschis succesiunea privind procedura notariala privind pe defunctul Z, decedat , iar mentiunea pentru inceperea executarii silite impotriva defunctului a fost inregistrata in registrul national notarial de evidenta a creditorilor persoanelor fizice si a opozitiilor la efectuarea partajului succesoral .

Se retine ca, ulterior a fost inregistrata la Serviciul Fiscal Orasenesc , Sentinta civila pronuntata de Judecatorie, avand ca obiect succesiunea dupa defunctul Z, hotarare comunicata de instanta de judecata in vederea calcularii eventualelor obligatii fiscale ce decurg din dezbaterea mostenirii.

Sentinta civila pronuntata de Judecatorie in dosarul ... a ramas definitiva in data de 24.07.2018, dupa cum rezulta din Incheierea Oficiului de Cadastru si Publicitate Imobiliara -Biroul de Cadastru si Publicitate Imobiliara .

Din dispozitivul Sentintei Civile pronuntata de Judecatorie in dosarul .. , rezulta ca instanta de judecata:

„Admite actiunea formulata de reclamanta X in contradictoriu paratii ... si in consecinta constata ca dupa defunctul Z decedat , sunt succesori legali:

- ... in calitate de fiica cu o cota de 3/16 din masa succesorală;
- ... in calitate de fiica cu o cota de 3/16 din masa succesorală;
- ... in calitate de fiica cu o cota de 3/16 din masa succesorală;
-nepoata de fiu predecedat cu o cota de 3/16 din masa succesorală;
- X in calitate de sotie supravietuitoare cu o cota de 1/4 din masa succesorală;

Constata ca masa succesorală ramasa dupa defunctul Z se compune din cota de 1/2 din imobilul teren ..si imobil casa de locuit ..

Dispune intabularea in cartea funciara a dispozitiilor prezentei sentinte.”

Din Sentinta civila , se retine ca X are calitatea de mostenitoare legala a defunctului Z iar in calitate de sotie supravietuitoare instanta de judecata i-a atribuit o cota de 1/4 din masa succesorală;

Se retine ca prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma preluarii acestora de la contribuabili radiati , organele fiscale din cadrul AJFP - Serviciul Fiscal Orasenesc au stabilit in sarcina X in calitate de mostenitoare a debitorului Z, obligatii fiscale reprezentand sume restante de restituit catre APIA de catre debitorul Z in conformitate cu prevederile art. 23 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare.

Din prevederile legale mai sus enuntate, se retine ca in conditiile in care obligatiile fiscale nu au fost indeplinite de catre debitorul decedat acestea revin mostenitorilor care au acceptat succesiunea debitorului si raspund pentru datoriile si sarcinile mostenirii proportional cu cota fiecaruia iar din documentele mai sus prezentate se retine ca X are calitatea de mostenitoare legala a defunctului Z iar in calitate de sotie supravietuitoare instanta de judecata i-a atribuit o cota de 1/4 din masa succesorală, astfel ca aceasta raspunde pentru datoriile si sarcinile mostenite doar in cota de 1/4 din obligatiile fiscale restante ale defunctului Z.

În speta, se reține că organul fiscal din cadrul Serviciului Fiscal Orășenesc a emis decizii de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma preluării acestora de la contribuabili radiati conform Ordinului președintelui ANAF nr.63/2017, pentru fiecare moștenitor al defunctului Z, cu debitul reprezentând sume restante de restituit către APIA de către defunctul Z, pe motiv că bunurile ce compun masa succesorală după defunctul Z sunt indivizibile prin indivizibilitate naturală respectiv că bunurile imobile nu au fost dezmembrate în părți individuale deținute de către fiecare moștenitor în parte, proprietatea asupra acestora fiind comună fără a exista un partaj al acestora; consideră că în speta sunt aplicabile excepțiile prevăzute de art.1114 alin.(2) din Codul civil, respectiv dispozițiile art.1155 și art.1157 din Codul civil iar oricare moștenitor poate fi urmărit pentru întreg cu drept de regres.

La art.1155 din Legea nr.287/2009 privind Codul civil se prevede:

„Plata pasivului. Excepțiile de la divizarea de drept a pasivului moștenirii

(1) *Moștenitorii universali și cu titlu universal contribuie la plata datoriilor și sarcinilor moștenirii proporțional cu cota succesorală ce îi revine fiecăruia.*

(2) *Înainte de partajul succesoral, creditorii ale căror creanțe provin din conservarea sau din administrarea bunurilor moștenirii ori s-au născut înainte de deschiderea moștenirii pot cere să fie plătiți din bunurile aflate în indiviziune. De asemenea, ei pot solicita executarea silită asupra acestor bunuri.*

(3) *Regula divizării de drept a pasivului succesoral nu se aplică dacă:*

a) *obligația este indivizibilă;*

b) *obligația are ca obiect un bun individual determinat ori o prestație determinată asupra unui astfel de bun;*

c) *obligația este garantată cu o ipotecă sau o altă garanție reală, caz în care moștenitorul care primește bunul afectat garanției va fi obligat pentru tot, însă numai în limita valorii aceluși bun, iar participarea sa la restul pasivului moștenirii se reduce corespunzător;*

d) *unul dintre moștenitori este însărcinat, prin titlu, să execute singur obligația. În acest caz, dacă titlul îl reprezintă testamentul, scutirea celorlalți moștenitori constituie o liberalitate, supusă reducăunii dacă este cazul.”*

Din coroborarea art.1155 alin.(1) cu art.1114 alin.(2) din Codul civil, mai sus enunțate se reține că moștenitorii universali și cu titlu universal sunt ținuți să răspundă de pasivul succesoral numai cu bunurile din patrimoniul succesoral și numai proporțional cu cota fiecăruia.

Prin cota fiecăruia se înțelege vocația la succesiune a moștenitorilor și nu ceea ce ei au cules efectiv. Prin urmare pasivul succesoral se divide de drept între succesorii în drepturi la data deschiderii succesiunii adică nu se transmite în stare de indiviziune așa cum se întâmplă în cazul activului succesoral.

Diviziunea de drept a pasivului succesoral între moștenitori influențează dreptul de urmărire al creditorilor succesoralii, astfel că, creditorii trebuie să își divizeze urmărirea, îndreptându-se împotriva fiecărui moștenitor proporțional cu partea lui ereditară.

In conformitate cu prevederile art.1155 alin.(2) din Codul civil se acorda preferinta creditorilor succesiunii si creditorilor ale caror creante provin din conservarea sau din administrarea bunurilor mostenirii ori s-au nascut inainte de deschiderea mostenirii ,ca inainte de efectuarea partajului succesoral sa poata cere sa fie platiti din bunurile aflate in indiviziune.Astfel creditorii mentionati pot cere inainte de efectuarea partajului urmarirea bunurilor succesoral , chiar aflate in indiviziune fara a constitui un impediment divizarea de drept al pasivului si faptul ca plata datoriilor va fi suportata proportional cu cota fiecaruia din mostenire .Totodata ei pot solicita executarea silita a bunurilor.

In speta, dupa cum s-a aratat si mai sus este vorba de debitul reprezentand sume restante de restituit catre APIA de catre defunctul Z si nu de creante ce provin din conservarea sau din administrarea bunurilor mostenite, obligatie care ar fi indivizibila.

Avand in vedere prevederile legale mai sus enuntate potrivit carora mostenitorii universali si cu titlu universal sunt tinuti sa raspunda de pasivul succesoral numai cu bunurile din patrimoniul succesoral si numai proportional cu cota fiecaruia iar pasivul succesoral se divide de drept intre succesorii in drepturi la data deschiderii succesiunii (nu se transmite in stare de indiviziune asa cum se intampla in cazul activului succesoral) si luand in considerare Sentinta civila pronuntata de Judecatorie avand ca obiect succesiunea dupa defunctul Z prin care instanta de judecata a stabilit succesorii legali precum si cota fiecaruia din masa succesoral ramasa dupa defunctul Z , se retine ca X in calitate de sotie supravietuitoare raspunde cu cota de 1/4 din pasivul succesoral asa cum s-a stabilit prin hotararea judecatoreasca si nu cu intreg pasivul succesoral reprezentand sume restante de restituit catre APIA de catre defunctul Z, cum a stabilit organul fiscal prin actul administrativ fiscal contestat.

Mai mult, din documentele existente la dosarul cauzei nu rezulta ca vreun succesoral ar fi insolubil asa cum se prevede la art.1157 din Codul civil.

Totodata, in speta se poate solicita executarea silita a bunurilor din patrimoniul succesoral, asa cum prevede legea.

In aceste conditii, in masura sa stabileasca obligatia fiscala datorata de mostenitoarea X din pasivul succesoral in raport de bunurile din patrimoniul succesoral si proportional cu cota din masa succesoral atribuita de instanta de judecata prin hotarare judecatoresca ramasa definitiva, este organul fiscal din cadrul A.J.F.P.-Serviciul Fiscal Orasenesc, avand in vedere dispozitiile art.6 si art.7 coroborat cu prevederile art.148 si art.149 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora:

-art.6

"(1) Organul fiscal este îndreptatit sa aprecieze, în limitele atributiilor si competentelor ce îi revin, relevanta starilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de proba prevazute de lege si sa adopte solutia întemeiata pe prevederile legale, precum si pe constatari complete asupra tuturor împrejurarilor edificatoare în cauza raportat la momentul luarii unei decizii."

-art.7

"(3) Organul fiscal este îndreptatit sa examineze, din oficiu, starea de fapt, sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele necesare pentru determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului/platitorului. În

analiza efectuata, organul fiscal este obligat sa identifice si sa ia în considerare toate circumstantele edificatoare fiecarui caz în parte.”

-art.148

„(1) Pentru stabilirea corectă a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului, organul fiscal poate proceda la o verificare documentară.

(2) Verificarea documentară constă în efectuarea unei analize de coerență a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului, pe baza documentelor existente la dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului, precum și pe baza oricăror informații și documente transmise de terți sau deținute de organul fiscal, care au relevanță pentru determinarea situației fiscale.

-art.149

(1) În situația în care, ca urmare a verificării documentare, organul fiscal constată diferențe față de creanțele fiscale, veniturile sau bunurile impozabile și/sau informațiile în legătură cu acestea declarate de contribuabil/plătitor, acesta înștiințează contribuabilul/plătitorul despre constatările efectuate. Odată cu înștiințarea, organul fiscal solicită și documentele pe care contribuabilul/plătitorul trebuie să le prezinte în vederea clarificării situației fiscale.

(2) În cazul în care documentele solicitate potrivit alin. (1) nu au fost prezentate de contribuabil/plătitor în termen de 30 de zile de la comunicarea înștiințării sau documentele prezentate nu sunt suficiente pentru clarificarea situației fiscale, organul fiscal stabilește diferențele de creanțe fiscale datorate prin emiterea unei decizii de impunere sau dispune măsurile necesare respectării prevederilor legale, după caz.”

Din prevederile legale enunțate se reține că în vederea stabilirii corecte a obligațiilor fiscale, organele de inspecție fiscală au obligația să examineze starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului. În analiza efectuată, organele de inspecție fiscală au obligația să identifice și să ia în considerare toate circumstantele edificatoare fiecarui caz în parte.

În consecință, în speta se vor aplica prevederile art.279 alin.(3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare potrivit căruia:

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent al actului atacat nu se poate stabili situația de fapt în cauza dedusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul emitent și de contestator. În acest caz, organul emitent al actului desființat urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și pentru o perioadă supusă

impozitarii desfiintarea actului administrativ fiscal se poate pronunta o singura data.

(4) Solutia de desfiintare este pusa în executare în termen de 30 de zile de la data comunicarii deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizeaza strict aceeasi perioada si acelasi obiect al contestatiei pentru care s-a pronuntat solutia de desfiintare.”

coroborat cu prevederile pct.11.4 din Ordinul 3741/2015 din Ordinul nr.3741/2015 privind aprobarea Instructiunilor de aplicare a titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, potrivit caruia:

”Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ fiscal atacat.”

si se va desfiinta Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma preluarii acestora de la contribuabili radiati emisa pe numele X de organul fiscal din cadrul AJFP -Serviciul Fiscal Orasenesc , cu privire la obligatii fiscale reprezentand sume restante de restituit catre APIA de catre debitorul Z, decedat.

In conformitate cu prevederile art.93 si 95 din Legea nr.207/2018 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

-art.93

“(2) Creanțele fiscale se stabilesc astfel:

a) prin declarație de impunere, în condițiile art. 95 alin. (4) și art. 102 alin. (2);

b) prin decizie de impunere emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”

- art.95

„(2) Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta stabilește sau modifică baza de impozitare ca urmare a unei verificări documentare, a unei inspecții fiscale ori a unei verificări a situației fiscale personale, efectuate în condițiile legii.”

coroborat cu dispozitiile Ordinului presedintelui ANAF nr.63/2017 privind aprobarea modelelor unor formulare utilizate in domeniul colectarii creantelor fiscale , organul fiscal din cadrul A.J.F.P.-Serviciul Fiscal Orasenesc va emite decizie de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma preluarii acestora de la contribuabili radiati si va stabili obligatiile fiscale datorate de catre X in raport de prevederile legale enuntate, documentele existente la dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului, precum și informațiilor și documentelor transmise de terți sau deținute de organul fiscal si considerentele prezentei decizii.

Totodata, potrivit pct.11.5 din Ordinul nr.3741/2015 pentru aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala :

”Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de solutionare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului obligatii fiscale mai mari decât cele din actul desfiintat, acesta putând fi contestat potrivit legii. În mod corespunzator nu poate fi diminuata pierderea fiscala cu o suma mai mare decât cea înscrisa în actul desfiintat.”

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei, in temeiul art.279 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala si prevederilor pct.11.4 din Ordinul 3741/2015 privind aprobarea Instructiunilor de aplicare a titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala se,

DECIDE

Desfiintarea Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma preluarii acestora de la contribuabili radiati, contestata de catre X, inregistrata la D.G.R.F.P. cu privire la obligatii fiscale reprezentand sume restante de restituit catre APIA de catre debitorul Z, decedat.

Organul fiscal din cadrul AJFP -Serviciul Fiscal Orasenesc , va proceda la reanalizarea situatiei fiscale a X, in calitate de succesoare a defunctului Z si stabilirea corecta si legala a obligatiilor datorate bugetului de stat avand in vedere considerentele prezentei decizii, documentele existente la dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului, precum și informațiile și documentele transmise de terți sau deținute de organul fiscal si prevederile legale aplicabile spetei; prin noul act administrativ fiscal intocmit nu se va crea o situatie mai grea contestatarei in propria cale de atac, decat cea stabilita prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma preluarii acestora de la contribuabili radiati .

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata la Tribunalul , in termen de 6 luni de la data comunicarii, conform prevederilor Legii nr.554/2004 privind Contenciosul administrativ.